

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Episcopo Kallipoliensi, & Decano sanctæ Sophiæ, & Præposito sanctorum
Apostolorum Constantinopolim.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

EPISCOPO KALLIOLIENSI, & Decano sancte Sophie, & Præposito sanctorum Apostolorum Constantinopolim.

Epif. 14. De decimis libertatis.

SVa nobis venerabilis frater noster Constantinopolitanus Patriarcha insinuatione monstravit quod Pisani, Lombardi, Longobardi, Amalfitani, Dani, Anglici, & quædam aliæ nationes apud Constantinopolim commorantes in parochiis sibi subjectis, ipsi & Ecclesiis à quibus ecclesiastica percipiunt sacramenta decimas solvere contradicunt. Quocirca discretioni vestræ per apostolica scripta mandamus quatenus memoratos Pisanos & alios manentes in parochiis eidem Patriarchæ subjectis, ut ipsi & Ecclesiis à quibus percipiunt spirituality decimas cum debita integritate persolvant, monitione præmissa per censuram ecclesiasticam appellatione postposita compellatis. Quod si non omnes &c. tu frater Episcopo &c. Datum ut in alia.

PATRIARCHÆ GRADENSIS & Suffraganeis ejus.

Epif. 17. De excommunicatione vitian-
ca.

Significavit nobis venerabilis frater noster Patriarcha Constantinopolitanus quod cum ipse quosdam Venetorum Constantinopolim commorantes interdum pro excessibus suis, & interdum quia sibi contumaces & rebelles existunt, vinculo excommunicationis innodet, quosdamque subiciat interdicto, ipsi Venetias remeantes se pro excommunicationis vel interdictis non gerunt, nec illos curant aliqui evitare, sed passim recipiunt ad divina. Quocirca fraternitati vestræ per apostolica scripta mandamus quatenus eos quos idem Patriarcha rationabiliter excommunicat vel interdicto supponit, cum id vobis per litteras ipsius constiterit, tamquam excommunicatos arctius evitetis, & faciatis à vestris subditis evitari, & interdictis negari ecclesiastica sacramenta. Datum ut in alia.

NARBONENSI, ARELATENSI, Ebredanensi, Aquensi, & Viennensi Archiepiscopis, eorumque Suffraganeis.

Epif. 16. In casu Petri & Castronovo

NE nos ejus tangeret increpatio qui per hominis pigri agrum & vineam viri stulti pertransiens, quod totam urticae repleverint exprobravit, primò quasi mane nostræ promotionis, ac deinde per ordinem evangelicæ vicis exivimus, ut in dominicam vineam nostræ culture commissam operarios mitteremus. Attendentes ergo

Tom. II.

jamdudum quod in Provincia nimis creverant plantaria vitiorum, ne spuria vitulina radices mitterent altiores, viros illuc idoneos destinavimus, qui de vinea Domini fabaoth avellerent inutilia & utilia propagarent, capientes vulpeculas quamoliuntur ipsam vineam demoliri. Ipsi vero profecti reppererunt ibi, secundum Apostoli verbum, homines pestilentes, qui doctrinam sanam minimè sustinebant, sed ad sua potius desideria magistros coarcebant erroris. Propter quod nuntios veritatis suis esse contrarios operibus arbitrati, usque adeo sævierunt in illos ut ipsos procul dubio videatur prænuntia salvatoris conquestio tetigisse dicentis: *Ecce ego mitto ad vos sapientes & scribas, & ex eis occidatis &c.* Sanè rem audivimus detestabilem & in communem luctum generalis Ecclesiæ deducendam, quod cum sanctæ memoriæ frater Petrus de Castronovo monachus & sacerdos, vir inter viros utique virtuosos vita, scientia, & fama præclarus, ad evangelizandum pacem & altruendam fidem in eandem provinciam à nobis cum aliis destinatus, in commisso sibi ministerio laudabiliter profecisset & proficere non cessaret, quippe qui plenè in schola Christi didicerat quod doceret, & eum qui secundum doctrinam est fidelem obtinendo sermonem, in sana poterat exhortari doctrina & contradicentes revincere, paratus semper omni poscenti reddere rationem, utpote vir in fide catholicus, in lege peritus, & in sermone facundus, concitavit adversus eum diabolus ministrum suum Comitem Tolosanum, qui cum pro multis & magnis excessibus, quos in Ecclesiam commiserat & in Deum, sæpe censuram Ecclesiam incurrisset, & sæpe, sicut homo versipellis & callidus, lubricus & inconstans, pœnitudine simulata fuerit absolutus, tandem odium continere non prævalens quod conceperat contra ipsum ex eo quod non erat in ejus ore verbum Domini alligatum ad faciendam vindictam in nationibus & increpationes in populis, ac eo fortius in eodem quò magis pro majoribus erat ipse facinoribus increpandus, tam eum quam collegam ipsius apostolicæ sedis Legatos ad villam sancti Egidij convocavit, promittens super cunctis quibus impetebatur capitulis satisfactionem plenariam exhibere. Cum autem convenientibus illis in villa prædicta præfatus Comes salutaria monita sibi facta modò velut verax & facilis promitteret se facturum, & modò velut fallax & durus ea prorsus efficere

Vide historiæ
Albigensium
cap. 3.

T ij